

og jeg bliver i det Mindste indtil videre derved.

Carlsen: Det har en vis Interesse for mig, at Diskussionen paa en Maade ender med det, hvormed den begyndte, og at vi komme tilbage til at omtale, at disse foreslaaede Menighedsraad staae i en vis Forbindelse med Repræsentationen for Kirken. Jeg kan i den Anledning ikke tilbageholde, at det ikke alene har en Interesse, men at jeg har en vis Satisfaction deraf. Det synes tydelig at fremgaae af Forholdene, at Tanken med Nødvendighed trods Alt, hvad der kan være fremkommet i Diskussionen, ledes hen til at betragte disse Menighedsraad som en Støtte for en vordende eller tilkommende Kirkeforfatning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg haaber, at intet Medlem, som er bundet til Danmarks Riges Grundlov, vil undbrage sig Opfyldelsen af de Forpligtelser, som den samme Grundlov har påalagt ham.

Carlsen: Der staaer ikke, saavidt jeg kan læse Grundloven, Noget i den om, at Kirken skal have en repræsentativ Forfatning.

Beck: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning med Hensyn til Grundlovens Forbring om Folkekirkens Ordning ved Lov, at der staaer jo Intet med Hensyn til Tidsfristen; dette er for mig en meget væsentlig Sag. Jeg skal vel vide at bidrage Mit til at opfylde denne Grundlovens Forpligtelse, men jeg tror ikke det er paa Tiden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja Tidsfristen! Dermed skyder man en Sag ud i det Uendelige. At forkaste et Lovforslag i det engelske Parlament skeer altid paa den Maade, at man udsætter det i 6 Maanedes. Den ærede Rigsdagsmand vil bidrage Sit til at opfylde Grundlovens Paabud om en Kirkeforfatning, men det er jo sidste Gang, at den nærværende Rigsdag sidder sammen, og det er ikke sagt, at den ærede Rigsdagsmand da bliver valgt igjen — nei;

om Forlæbelse, jeg tager feil, det bliver jo det samme Landsting — men det er jo ikke afgjort, at der i de nærmeste Aar kommer et Forslag om Kirkeforfatningens Ordning, saalænge den ærede Landstingsmand sidder her. Hvad mig angaar, tror jeg, forsaavidt den lovgivende Magts Virksomhed behøves, at have udtømt, hvad der stod til mit Raadighed, og jeg skal sandelig nok vogte mig for at komme med Forslag for det Første til at indfri Grundlovens Bud. Jeg holder mig da til den administrative Virksomhed og vil søge ad den Vej at forberede Opfyldelsen af Grundlovens Blydende, men hvis det skulde komme dertil, at en Afdeling af den lovgivende Magt nægtede sin Bistand til at gennemføre en Tanke, der er paabudt ved Landets Grundlov, da vil jeg der finde et afgjort Kjendetegn paa, at Tiden ikke var moden dertil, at Repræsentationen med Hensyn til disse Spørgsmaal ikke havde vundet en saadan Klarhed over Forholdene, at der var Noget derved at gjøre. Jeg vil derfor bede den ærede Landstingsmand om ikke at udsætte den Bistand, han vil yde Gjennemførelsen af Landets Grundlov; jeg vil raade ham til ikke at gemme det til en kommende Rigsdag. Nu ligger Leiligheden for ham med Hensyn til et saa simpelt og jævnt Spørgsmaal, som det om Menighedsraads Indførelse. Mig vilde det smerte, det tilstaaer jeg, dersom jeg skulde see, at man troede paa den Maade at opfylde Grundlovens Bud. Jeg vil deraf skjønne, i hvilken Aand man i andre Henseender vil handle, naar der er Tale om Opfyldelse af Grundlovens Bud, og hvormeget man da kan stole paa Bistand i saa Henseende.

Beck: For ikke at blive misforstaaet skal jeg tillade mig at bemærke, at det er min fulde Overbeviisning, at Grundlovens Bud bør hævdes, men det skal hævdes ikke ved en Lov, eller ved et Grundlag af en Lov, som vil indlade sig paa, at vi overdrage til en Repræsentation at bestemme Kirkens Forhold. Min Opfattelse er saaledes, at Grundlovens Bud skal opfyldes ganske ad Frivillighedens Vej ved at bortrydde alle Hindringer, som nu staae i Veien for, at Christi Rige, et kristeligt Liv og kirkeligt Samfund kan komme frem. Det er for mig det